

tillid til formanden, jeg har tillid til direktøren, og jeg synes, at instituttet er troværdigt. Sådan er det.

På grundlag af de rapporter, jeg har fået, har jeg været ked af at skulle lægge øre til, at man står og siger, at rapporterne her fortæller, at papir kan brændes alt sammen, at det er det, der står i rapporten.

Det er ikke overhovedet det, der står. Der står: 5 pct. af den mest dårlige kvalitet ville det måske være en god idé at overveje at brænde. Og det vil jeg da sige er godt set. Hvis det er alt for dyrt for os at genbruge de 5 pct., så skulle vi da gerne kunne tåle at høre, at vi måske så skulle gøre noget andet. Jeg er godt tilfreds med, at bestyrelsen igen har truffet en beslutning om, at nu skal der laves en evaluering. Faktisk synes jeg, det går fint med det, og jeg har altså tillid.

Kl. 15.10

Men nu beder jeg om den redegørelse, og derefter må man da såmænd gerne give en kommentar, men jeg har ikke kommentarer, før jeg har fået den redegørelse. Jeg mener, man skal have lov til at udtale sig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1338

10) Til videnskabsministeren af:

Lene Jensen (S):

»Har ministeren grund til at tvivle på kvaliteten af det hidtidige arbejde i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed?«

Skriftlig begrundelse

Det er vigtigt at få oplyst, om ministeren har fuld tillid til det system, der skal sikre redelighed i forskningen.

Lene Jensen (S):

I en verden, der både er moderne og kompleks, er det utrolig vigtigt, at der er nogle spilleregler for videnskab og for god forskning, og i al den turbulens, der her har været omkring Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, står det helt klart, at det så også kræver, at man kan have tillid til og regne med dem, som skal holde øje med, om det forholder sig sådan.

Videnskabsens minister har ikke haft lejlighed til at ytre sig meget i denne her debat. Derfor det her spørgsmål, som altså handler om, om der har været nogen grund til at tvivle på kvaliteten og seriositeten i det arbejde, som ligger hos dem, der holder øje med, om videnskaben gebærder sig på en ordentlig måde.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

De seneste dages debat og måske også turbulens, som fru Lene Jensen omtalte det, er vel det bedste bevis på, at der er god grund til at se nærmere på arbejdet i Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed.

Derfor har jeg bedt Forskningsstyrelsen om på baggrund af den hidtidige erfaring og den igangværende debat at vurdere, om der er behov for at justere regelgrundlaget for UVVU's arbejde.

I forbindelse med det spørgsmål vil jeg imidlertid gerne redegøre nærmere for baggrunden for udvalgene. Statens Sundhedsvidenskabelig Forskningsråd nedsatte i marts 1991 en arbejdsgruppe, som et år senere udgav rapporten Videnskabelig uredelighed og god videnskabelig praksis.

Baggrunden var, at en række især amerikanske sager på området havde vakt betydelig opmærksomhed. Fra dansk side ønskede man derfor et beredskab for behandling af eventuelle sager, indsamling af erfaringer og forebyggelse.

Rapporten førte til, at Statens Sundhedsvidenskabelig Forskningsråd i november 1992 nedsatte Udvalg vedrørende Videnskabelig Uredelighed inden for det sundhedsvidenskabelige område.

Udvalget blev efter en forsøgsperiode udviklet med yderligere to udvalg, og i bekendtgørelsen fastsættes regler for tre udvalg vedrørende uredelighed, nemlig Udvalg for Naturvidenskabelig Forskning, Jordbrugs- og Veterinærvidenskabelig og Teknisk Videnskabelig Forskning, for det andet Udvalg for Sundhedsvidenskabelig Forskning, og endelig for det tredje Udvalg for Samfundsvidenskabelig og Humanistisk Forskning.

Da Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed har sin rod i sundhedsvidenskaben, kan det derfor være en god idé at se på, om de kriterier, som lægges til grund i forbindelse med videnskabelig uredelighed, eventuelt bør indrettes forskelligt afhængig af forskningsområdet.